

Κωνσταντίνος Π. Καβάφης

Τείχη

Χωρίς περίσκεπιν, χωρίς λύπην, χωρίς αιδώ
μεγάλα κ' υψηλά τριγύρω μου έκτισαν τείχη.

Και κάθομαι και απελπίζομαι τώρα εδώ.
Άλλο δεν σκέπτομαι: τον νουν μου τρώγει αυτή η τύχη·

διότι πράγματα πολλά έξω να κάμω είχον.
Α όταν έκτιζαν τα τείχη πώς να μην προσέξω.

Αλλά δεν άκουσα ποτέ κρότον κτιστών ή ήχον.
Ανεπαισθήτως μ' έκλεισαν από τον κόσμον έξω.

Τα παράθυρα

Σ' αυτές τες σκοτεινές κάμαρες, που περνώ
μέρες βαρυές, επάνω κάτω τριγυρνώ
για νάβρω τα παράθυρα. - Όταν ανοίξει
ένα παράθυρο θάναι παρηγορία. -
Μα τα παράθυρα δεν βρίσκονται, ή δεν μπορώ
να τάβρω. Και καλλίτερα ίσως να μην τα βρω.
Ίσως το φως θάναι μια νέα τυραννία.
Ποιός ξέρει τι καινούργια πράγματα θα δείξει.

Η πόλις

Είπες: «Θα πάγω σ' άλλη γη, θα πάγω σ' άλλη θάλασσα.
Μια πόλις άλλη θα βρεθεί καλλίτερη απ' αυτή.
Κάθε προσπάθεια μου μια καταδίκη είναι γραφτή·
κ' είν' η καρδιά μου -σαν νεκρός- θαμένη.
Ο νους μου ως τότε μες στον μαρασμόν αυτόν θα μένει.
Όπου το μάτι μου γυρίσω, όπου κι αν δω
ερείπια μαύρα της ζωής μου βλέπω εδώ,
που τόσα χρόνια πέρασα και ρήμαξα και χάλασα.»

Καινούργιους τόπους δεν θα βρεις, δεν θάβρεις άλλες θάλασσες.
Η πόλις θα σε ακολουθεί. Στους δρόμους θα γυρνάς
τους ίδιους. Και στες γειτονιές τες ίδιες θα γερνάς·
και μες στα ίδια σπίτια αυτά θ' ασπρίζεις.
Πάντα στην πόλι αυτή θα φθάνεις. Για τα αλλού -μη ελπίζεις-
δεν έχει πλοίο για σε, δεν έχει οδό.
Έτσι που τη ζωή σου ρήμαξες εδώ
στην κόχη τούτη την μικρή, σ' όλην την γη την χάλασες.

Ερμηνευτική Προσέγγιση

I. Περιεχόμενο ποιημάτων: *Τα τείχη*, *Τα παράθυρα*, *Η πόλις*

II. Σχόλια:

α) Γλώσσα: περίσκεπιν, λύπην, είχον, κρότον, ήχον, κόσμον (*Τα τείχη*) – παρηγορία (*Τα παράθυρα*)- θα πάγω, στες γειτονιές, σ' όλην (*Η πόλις*)

-Το τελικό (ν) της αιτιατικής – ο παρατατικός

-Γλώσσα μικτή με τύπους καθομιλουμένης, ιδιωματικούς και καθαρεύουσας

-Δημοσιογραφικός λόγος

-Προφορικός λόγος

β) Μετρικά χαρακτηριστικά:

Ομοιοκαταληξία

στροφικά συστήματα

ανισοσκελείς στίχοι (->προς τον απελευθερωμένο στίχο)

εκλείψεις

γ) Τεχνικές:

1. επανάληψη λέξεων: Χωρίς ....., χωρίς ....., χωρίς.....

2. επανάληψη ομόηχων φθογγικών συνόλων: ...έξω .../...προσέξω/ ...έξω.

3. επανάληψη ομόηχων φθόγγων (παρηχήσεις): ...κρότον κτιστών../έκλεισαν...
κόσμον..

4. Διάλογος: Είπες.../Θα πάγω...../Καινούργιους τόπους...

5. Εικόνες (ακουστικές-οπτικές)

δ) Δομή:

Στροφικά συστήματα (δίστιχα-πολύστιχα)

ε) Χαρακτηριστικά γραφής:

1. Υπαινικτικός λόγος

2. Θεατρικό υπόβαθρο

3. Σκηνική διάταξη του χώρου (σκηνοθεσία)

III. Ο χαρακτήρας της ποίησης του Καβάφη

α) . Ιδεολογικές αποχρώσεις

1. Ο άνθρωπος έγκλειστος - το μοτίβο της πολιορκίας στην ποίηση του Καβάφη

2. Δυνατότητες φυγής του έγκλειστου ανθρώπου - η έννοια της ελευθερίας του ανθρώπου στον Καβάφη

IV. «Ο απαισιόδοξος Καβάφης»

